

V alaha reklámgrafikusként kezdtem művészi pályámat. Tudom, mekkora vizuális üzenetközvetítő erő lakozik a képekben. Sokan emlékeznek még a kilencvenes évek Kulturális Fórumának rendőrruhába bújtatott Mona Lisájára, a bős–nagyvarosi gát elleni tüntetés Dunába harapó torz Drakulájára, az olimpiai játékok szovjet bojkottja elleni tiltakozás ötkarikát formáló sarló-

Morális képzavar

kalapácsos grafikáira. Az akkori totális hatalommal szemben lehetett, sőt kellett is humorizálni, csak így tudtuk elviselni a nyomasztó diktatúrát. Bár akkoriban sokszor szélsőségesen „vad” antikommunista fenyegetések voltak, egyfajta képet, rajzot azonban csoportunk – az Inconnu művészcsoport – sohasem készített: egyházi palástra spricelt, ordenáré szexualitás nem szerepelt munkáinkon.

Ez ugyanis nem vics, több annál. Megkomponált, jól hangszerezett, tudatos vallásgyalázás. Ezt akkoriban egyetlen demokrata sem engedhette meg magának. Ma a kampányláztól felhevült 168 Óra főszerkesztője megengedheti. Polgári erkölcsű, modorú és jó ízlésű ember nem tesz ilyet, sőt felháborodik, ha hasonlót lát. Különösen címlapfotón. *Mester Ákos* nem kezdő újságíró, nem sántikáló, lerúgott balszélső a közélet grundpályáin. Fontos bíró ő, aki rendreutasít, sárga-piros lapos jelzéseket ad, jókora fütyülővel a szájában. Vezéralak, Bátya elvtárs. Az ügy kapcsán kétségeink támadnak: ez az ember tényleg kielégítően személyiség, aki hétről hétre csüörtörtököt mond példányszámának vesztes apadása miatt? Vagy ez az újságosbódékban lefóliázni való, orwelli „pléh-boy”-téboly kell a népnek, a meggyötört választóknak? Vagy arról van szó, hogy ezek az egy töröl metszett Pulitzer-díjasok, egykori Princz-huszárok libabőrösek lettek, mert megcsapta őket az elkövetkezendő demokratikus szabad versengés szele? Vagy egyszerűen – saját szavaikat használva – beindult a mozgalmi „cseledétempó”? Jó lenne tudni erre az őszinte választ. Bennem – mint sokunkban – kézen fogva él együtt a két, foly-

tonosan támadott vallás. Apai nagyanyám gyalog zárandokolt Rómába, anyai nagyapám református presbiter volt. Így vált bennem egygyé a ferences rendi barokk pompa a nyakas kálvinisták tisztára meszelt, hófehér puritánságával. Így lett egymás nélkülözhetetlen kiegészítője az égig érő emelkedettség és a porba omló alázat. Így talált egymásra *Aquinói Szent Tamás* rendje és a gyarló, megbotló ember hétköznapi, lelki szabadsága. Ezt a keservesen kiharcolt rendet és szabadságot rúgta fel tudatos megfontoltsággal a 168 Óra főszerkesztője.

Most is, mint eddig, néma a baloldal. Csak keresztények támadhatók büntetlenül. A közterek óriásplakátjain ránk virítanak az utcalányokká retusált apácák, a kövér pojácákká satírozott szerzetesek. A felturbósított, dühöngő csöcselék egyházi jelképeket borogtat, sírokat gyaláz meg, templomot graffitizik. Teheti, mert az altalaj szellemileg elő van készítve. *Horn Gyula* vidéki korteskörútjain, *Majsa*, *Eörsi* írásaiban, *Mester* virtuóz fotóin keresztül folyik át a kitátott szájú, bamba fejekbe az egyházellenes gyűlöletkampány. Ők sohasem kapnak szájjárat. A baloldal Heti Hetes emlőin nevelkedett tagjai cinkosan, összekacsintva röhögnek, térdüket csapkodva. Aki tehetne valamit, az néma. *Wisinger István*, a MÚOSZ teljhatalmú elnöke sértődötten legyint, magára rántja irodája párnázott ajtaját, és hallgatagon belesüpped foteljába. Majd közli: nincsen semmi baj – mármint a hírhedt címlapképpel... Igen, önekik tényleg mindent szabad. Nekik szabad a sajtó. Másnak nem. Ennyi.

Sokan a lap elleni bojkottra szólnának fel. Szerintem ez nem helyes megoldás. Kertüljön ki közintézmények, irodák hirdetőtábláira, a templomok bejáraitához. Lássa mindenki, milyen elvek, erkölcsök mellett szerveződik ez a tántogó lidércfény, ez a „mindent szabad” liberális mennyország. Ne mi szégyenkezzünk!

Közeledik a karácsony. A történelmi alagút kétségbeejtően hosszú, nyirkos és sötét. Unjuk nagyon. De már érezni kívülről az egyre erősebben beáramló friss, tavaszi fuvalatot.

168 óra

XIII. évfolyam 48. szám

2001. november 29.

Ára: 195 Ft

K Ö Z É L E T E T I L A P

ÁLDÁS, BEKESSEG

9 770864 858000

Főszerkesztő: MESTER ÁKOS • Főszerkesztő-helyettes: BÖLCS ISTVÁN